View the original article

ПОЛІТИКА

«2027-й буде роком суперуспішних переговорів»: посол України в ЄС Тарас Качка про українські яйця, реформи та оцінку Єврокомісії

Зоряна Степаненко

06 листопада 2026, 06:30



Тарас Качка (ліворуч) та єврокомісарка з питань розширення Марта Кос під час зустрічі. Брюссель, 17 березня 2026 року

БРЮССЕЛЬ – Єврокомісія виставила Україні чергові оцінки на шляху до ЄС. 4 листопада оприлюднили щорічний Пакет розширення, що є, по суті, головним документом року для країн-кандидатів, що прямують до членства. За прогрес в одних сферах Україну похвалили, в інших – вказали на невиконане домашнє

завдання. Найбільше зауважень залишається до ключової сфери – верховенства права.

Тим часом Молдова, яка почала переговори про вступ одночасно з Україною, може вирватися вперед. І тепер це не просто припущення: Єврокомісія розписала в дорожніх картах, скільки переговорних розділів планує закрити з кожною з країн наступного року. Плани на Україну в Брюсселя менш амбітні, ніж на Кишинів, але Єврокомісія зауважує, що це може й змінитися. Й підкреслює, що все в руках Києва.

Два переговорні кластери досі залишаються невідкритими. Серед них – аграрний, де на Україну чекають непрості переговори. Її потужний сільськогосподарський сектор викликає побоювання в низці країн ЄС, які остерігаються конкуренції з українськими виробниками.

Чому Україна відстає від Молдови? Як переконати парламент прискорити реформи? А Євросоюз – не боятися української аграрної продукції? Про все це Радіо Свобода поговорило з новим послом України в ЄС **Тарасом Качкою**.

Втім, новий він лише на посаді: Качка давно знайомий із брюссельськими коридорами влади, а в Брюсселі добре знають його. До призначення послом він був віцепрем'єром з євроінтеграції, а раніше тривалий час представляв Україну на торговельних переговорах із ЄС.



Посол України в ЄС Тарас Качка вручає вірчі грамоти президенту Європейської ради Антоніу Кошті та президентці Єврокомісії Урсулі фон дер Ляєн. Брюссель, 22 жовтня 2026 року

– Цьогорічний звіт про розширення загалом – позитивний для України. У дев'яти переговорних розділах рівень готовності України до вимог членства в ЄС підвищено.

Водночас ми бачимо, що Молдова, по суті, вирівається вперед: у дорожніх картах прямо вказано, що попередньо наступного року вона може закрити 25 переговорних розділів, тоді як Україна лише 7.

У чому, на вашу думку, головна причина можливого відставання?

– Для переговорів як переговорного процесу темп для всіх чотирьох країн задано максимальний. Не варто забувати, що в нас все ще не відкрито два кластери – ні в нас, ні в Молдови. Це завдання на цей рік *(відрити кластери – ред.)* визначено в пакеті розширення.

У дорожніх картах зазначено, що під час литовського головування ми будемо закривати розділи. І ми почнемо, і Молдова. Албанія з Чорногорією, відповідно, продовжать роботу. В Чорногорії – взагалі амбіція цього року все позакривати.

Тобто ми йдемо дуже швидким темпом у плані швидкості ухвалення рішень.

> **2027-й буде роком суперуспішних переговорів у плані закриття розділів**

Тепер ми маємо ухвалити рішення про закриття більше тридцяти розділів. І от уже питання того, скільки ми за кількістю закриємо, – це вже наше внутрішнє питання. Питання – до уряду, Верховної Ради.

Тому що для того, щоб закрити ці розділи, ми повинні схвалити потрібне законодавство. Досить часто – це поміняти існуюче законодавство, тобто не щось революційне, а просто вдосконалити і впровадити його. Дуже багато роботи на виконавчому рівні.

І парламент, і уряд готові максимально працювати. Тому я впевнений, що 2027-й буде роком суперуспішних переговорів у плані закриття розділів.

Це потрібно нам у багатьох аспектах, тому тут я не бачу відставання. Просто оцінка з приводу того, скільки розділів уже більш-менш готово, для Молдови може бути більш оптимістична, для України – стриманіша.

Але ми знаємо, що ми завжди давали результат протягом цих п'яти років. Тут я не сумніваюся.



Посол України в ЄС Тарас Качка дає інтерв'ю кореспондентці Радіо Свобода Зоряні Степаненко. Брюссель, Бельгія, 5 листопада 2026 року

– Тим не менше, зауважують, що останнім часом дещо сповільнився темп реформ. Із чим ви це пов'язуєте? Кого б ви призначили винним, умовно кажучи?

– Не треба нікого призначати винним, треба концентруватися на досягненні результату.

Ми справді пройшли досить складний рік з парламентом – з вересня до вересня *(звітний період Пакету про розширення за 2026 рік – ред.)*. Але ми з кожним місяцем цього року збільшували темп ухвалення рішень щодо європейських законів.

Тому і в звіті окремо наголошено, що в останні місяці темп стає кращим. І тут є позитив.

Але, справді, очікування йдуть до парламенту. На 90% успіх наших переговорів зараз залежить від швидкості і європрихильності парламенту, зокрема. Тому що важливий елемент – не лише схвалити закон у цілому, а в деталях, у кожній комі, у кожному слові.

У нас зараз є приклади, коли абсолютно технічний закон, який усі вважають, навіть Єврокомісія вважає євроінтеграційним, але через те, що у визначенні є певні розбіжності, ми його вважаємо проблемним.

Хоча це суто технічний проєкт, великий, комплексний, але технічний. І щодо нього немає політичних жодних баталій.

Тому важлива швидкість ухвалення рішень і максимальне врахування європейських вимог. Це дві дуже важливі складові. І я гадаю що уряд із парламентом забезпечать ефективність.



Прем’єр-міністр Ірландії Лео Варадкар у Верховній Раді України під час візиту до Києва, 19 липня 2023 року

– Відомий план вашого імені, план Качки–Кос – список пріоритетних реформ у сфері верховенства права – Єврокомісія вважає переважно невиконаним. З чим ви це пов'язуєте і як це вирішувати?

– Перш за все, це десяток найбільш важливих, болючих і чутливих реформ. А їх виконання є важливим для того, щоб у цілому завершити переговори з Європейським Союзом.

Він буде виконаний, і я в цьому не сумніваюся. Всі розуміють важливість його виконання.

Так, дебати щодо кожного з цих пунктів є дуже гарячими, запеклими. Є непримиренні якісь позиції людей з різних фракцій, навіть усередині одних і тих самих фракцій, щодо цих пунктів.

Але ми зрештою знайдемо консенсус, і вони будуть виконані.

– Чому тоді досі цього не було зроблено, наприклад? Що вам дає підстави для оптимізму, що це виправиться?

– Тому що ми маємо величезний досвід і в межах переговорів про вступ, і ухвалення рішень зрештою.

Все, що ми цього року ми отримали – підвищення в розділі про верховенство права, по всіх компонентах верховенства права: і судочинство, і антикорупція, і права людини, і боротьба з організованою злочинністю. І було наголошено, що головну вагу має track record, тобто щоденна робота інституцій, які були створені.

Але ці інституції в тій формі, в якій вони є, особливо антикорупційні, створені в 2023 році цим самим парламентом, тими ж самими людьми, які схвалили надзвичайно сміливі рішення, які попередні скликання не були готові схвалювати.

Тому, по-перше, цей парламент справді здатний ухвалювати рішення.

По-друге, ми розуміємо, ніхто не приховує ті дебати, які є всередині парламенту. Але ми, знову ж таки, консолідуємося.

Тому я впевнений, що всі ці кроки будуть зроблені. Варто лише повністю всім бути залученими в процес.



Тарас Качка та єврокомісарка з питань розширення Марта Кос під час обговорення питань євроінтеграції. 26 травня 2026 року

– Чому, на вашу думку, правоохоронна реформа, зокрема, просувається повільно? Я наведу приклад із опозиційними депутатами: вони кажуть, що керівництво країни хоче мати «ручні» правоохоронні органи. Ви як поясните проблеми з цією реформою, зокрема?

– Для переговорного процесу з Європейським Союзом важливо дуже чітко розмежовувати політичну боротьбу і роботу над здійсненням реформ щодо якості роботи інституцій.

Для нас це виклик, тому що справді є низка депутатів у парламенті, також позапарламентської прямо особистісної опозиції до влади, тобто до партії, до президента, до уряду, до Верховної Ради.

І це цілком нормальна для демократичного суспільства позиція. Завжди має бути хтось, хто проти. І це в нас плюралістичне суспільство – навіть в умовах війни ця дискусія існує.

Але для переговорів важлива технократична історія.

> **“ Нам потрібно в умовах війни забезпечити керованість правоохоронних органів**

Технократична історія пов'язана з тим, що нам потрібно в умовах війни забезпечити керованість правоохоронних органів. Бо в нас зараз, навіть з усіма скандалами, які були нещодавно в медіа, все одно є достатньо високий рівень безпеки в містах, у селах, у тилу. І навіть там краще, ніж у деяких містах Європи.

І паралельно просувається реформа.

Реформа переважно в усіх правоохоронних органах зводиться до того, щоб налаштувати внутрішні механізми селекції людей, які є доброчесними, фаховими, розумними.

Це займає багато-багато років. В Україні ця робота вже триває по деяких інституціях більше десяти років. У нас є успіхи, які відзначаються. Немає швидкого рішення.

І в цьому якраз таки є певна помилковість – думати, що конкурс, який би не був, на голову тієї чи іншої інституції є панацеєю.

Набагато важливіша – рутинна робота.

Є величезний план, ним опікується Міністерство внутрішніх справ – всеосяжний стратегічний план реформи органів правопорядку. Там усі органи правопорядку залучені. Багато наших партнерів допомагають реформувати.

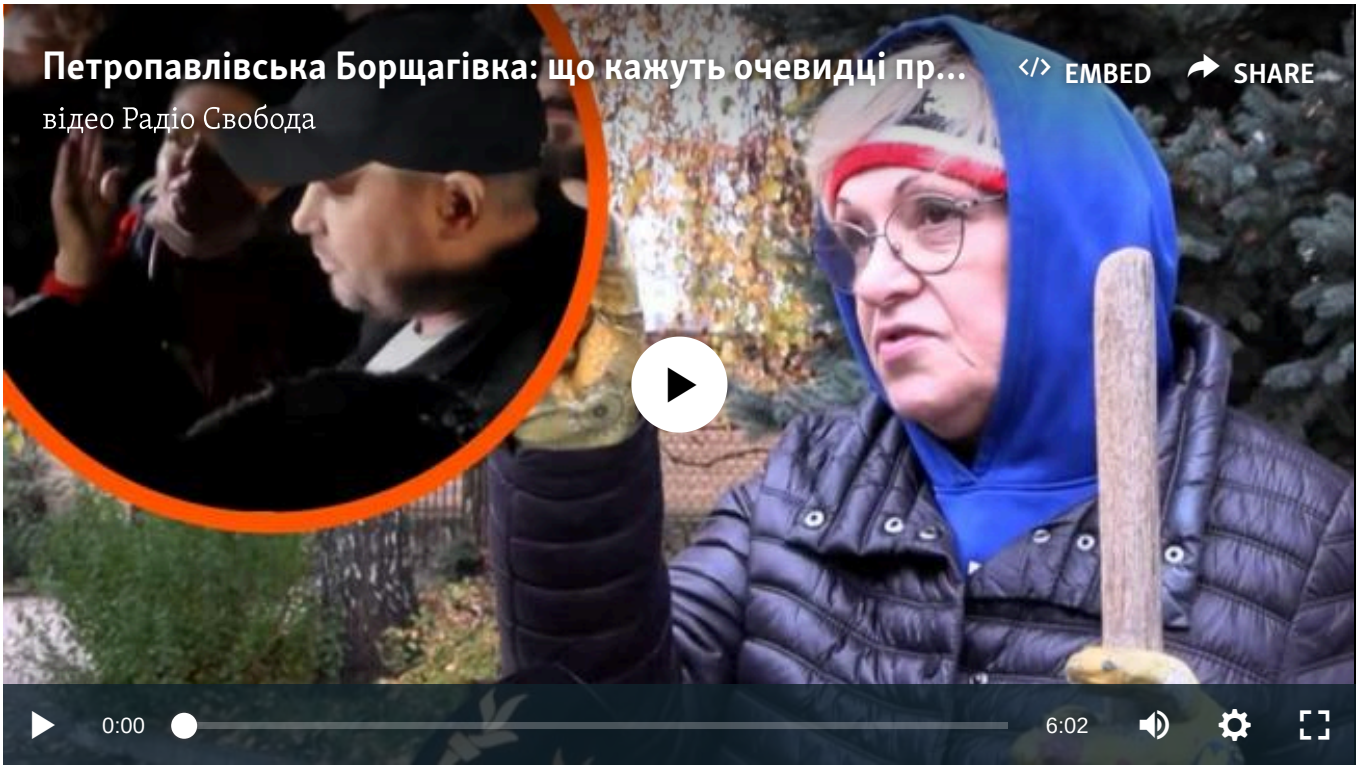
Це системна, кропітка робота: навчання, перенавчання, робота над тим, як кар'єра розвивається в людей. І це невидима частина. Це досить часто робота щоденна.

Вона буде тривати, якою б не була дискусія в парламенті. Але тут будуть завжди дебати демократичні з приводу того, чи можна ті чи інші реформи робити швидше.

На це завжди буде запит у суспільстві – швидше, комплексніше, глибше. Але при цьому я не бачу, що хтось намагається крокувати назад. Питання лише в тому, як ми можемо рухатися вперед.

Так, з цього приводу можуть бути різні думки, але для нас, для переговорів, для вступу в ЄС важливо, щоб ці реформи відбувалися дуже швидко, максимально з урахуванням позицій, узгоджених з Європейським Союзом, щоб не вигадувати третій шлях і не втрачати час.

Гадаю, що до цього є повне усвідомлення в усіх гравців, залучених до ухвалення цих рішень.



ЗАВАНТАЖИТИ

– Єврокомісія наполягає, що реформа процедури призначення та звільнення генпрокурора є обов'язковою умовою для подальшого просування України. Чи ви особисто підтримуєте відкритий конкурс на призначення генпрокурора?

– Треба розрізняти першу частину вашого питання й другу частину вашого питання.

Перша – це те, що в Європейському Союзі справді йде багаторічна робота над тим, щоб призначення генерального прокурора враховувало фаховість, доброчесність, неупередженість, але також сприйняття пріоритетів у тому, що треба розслідувати, яка «кримінальна» політика.

Але політика – в плані переслідування криміналітету, яка визначається партією, яка перемагає на виборах. Це завжди дуже делікатний момент цієї незалежності, але водночас гармонії взаємодії з іншими, з урядом.

І тому benchmark, тобто сама вимога Європейського Союзу, говорить про вдосконалення процедури призначення і звільнення генерального прокурора.

Як ця процедура має виглядати? Є різні точки зору. Тому тут питання конкурсу – це лише одна з можливих опцій. Є багато інших інструментів.

Нам важливо, щоб у нас була фахова людина на чолі прокуратури, ефективна, яка розуміє пріоритети в боротьбі зі злочинністю і до якої є довіра і самої системи прокуратури, і суспільства, і міжнародних партнерів.

– Два кластери, які ще не відкриті: як вам Угорщина пояснює затримку?

– Угорщина попросила час на опрацювання позиції. Справді, така достатньо відверта розмова. Сподіваємося, що найближчими днями для них буде комфортно дати зелене світло.

Справді, це єдина держава, яка каже, що їй потрібно ще кілька днів.

Така ситуація. Сподіваюся, що, в принципі, як було домовлено, так це все і реалізується.

– Про кілька днів ідеться?

– Про найближчі дні. Зараз початок листопада, тобто гнучко – в найближчі дні.



Президент України Володимир Зеленський і прем’єр Угорщини Петер Мадяр під час зустрічі в Брюсселі, 16 жовтня 2026 року

– Аграрний сектор, вочевидь, буде однією з найчутливіших тем переговорів. Ви цього очікуєте, ви про це знаєте. Як готуєтеся переконувати партнерів, що українську аграрну продукцію, умовно кажучи, не треба спрямовувати на треті ринки, як це зазначено у стратегії Єврокомісії про розширення від 6 жовтня? Там сказано, що Україну хочуть повернути на її традиційні ринки.

– Наш традиційний ринок для аграрної продукції – це Європейський Союз. І наші колеги це знають. Левова більшість нашої аграрної продукції йде на Європейський Союз, тому що Європейський Союз її потребує.

Європейські фермери потребують української кукурудзи. Саме фермери потребують української кукурудзи, тому що їм треба годувати тварин на їхніх фермах.

> **“ Європейська кондитерська, тобто харчова промисловість, потребує українських яєць, які йдуть для виготовлення печеньок**

А європейська кондитерська, тобто харчова промисловість, потребує українських яєць, які йдуть для виготовлення печеньок, тістечок та іншої харчової продукції.

Те саме стосується меду. Те саме стосується всіх без винятку інших товарів.

Часом це товари, про які ми з вами, як люди, не знаємо. Ми в побуті не використовуємо стільки крохмалю, скільки ми експортуємо. Це business to business – те, що використовується в харчовій промисловості. І ми залучені, власне, в розвиток продовольчої системи Європейського Союзу.

Ще не всюди в Європейському Союзі є усвідомлення того, що ми посилюємо позиції ЄС в сільському господарстві. Тому наша робота полягає в поясненні, роз'ясненні, роботі з кожним стейкхолдером. Зрештою, я впевнений, що ми вийдемо на нормальну позицію.

Ми поки що не просимо жодних перехідних періодів для себе. Тобто ми говоримо про те, що ми повністю готові відповідати вимогам Європейського Союзу.

Так, ми чуємо про потенційні якісь перехідні періоди, але це дискусія, яка ще тільки має початися. Тому що це стосується архітектури спільної аграрної політики всередині Європейського Союзу.



Посол України в ЄС Тарас Качка під час інтерв'ю Радіо Свобода. Брюссель, Бельгія, 5 листопада 2026 року

Вона зараз усередині ЄС перебуває в стані перегляду. Іде наново оцінка, що треба, що можна зробити, як це має працювати, на що треба зробити пріоритет.

Тут теж ми готові бути надійним партнером. Тобто це переговори не стільки про вирішення якихось об'єктивних проблем, скільки більше робота зі страхами, якимись побоюваннями. Ми готові терпляче, максимально це робити. Ми це вже робимо.

Тому що пам'ятаєте, кілька років тому ми мали протести, блокування кордону. І відтоді ми досить багато проговорили цих спільних проблем. З'ясувалося, що в нас досить часто є спільні виклики у вигляді хвороб, які поширюються з-за меж Європейського Союзу на наші території.

У нас є виклики з продукцією з третіх країн, яка теж на нашу територію поширюється – і України, і Європейського Союзу.

І досить часто, коли ми доходимо до спокійного порозуміння щодо аграрної продукції, то з'ясовується, що ми справді разом сильніші і робимо один одного сильнішими, не створюємо ніяких великих проблем.

Упевнений, що ми до цієї гармонії дійдемо. Хоча дорога буде справді важкою в плані того, що рівень побоювань є справді дуже великим. І про це, власне, йшлося в комунікації Європейської комісії. І це – завдання на переговори в п'ятому кластері.



Розсипане учасниками блокування кордону з Україною зерно. Польща, поблизу пункту пропуску «Дорогуськ-Ягодин». 11 лютого 2024 року

– Питання на завершення. Пане посол, ви називали орієнтовним терміном, метою України, коли вона хотіла би завершити переговори, кінець 2028 року. Попри сповільнення темпів реформ, ця мета все ще реалістична?

– Це консервативний погляд та горизонт. Насправді в нас є потенціал зробити все в межах одного року. І це досвід не лише наш, це досвід і Литви, яка нам дуже допомагає при вступі в Європейський Союз.

> **99% завдань, які є в межах вступу в ЄС, відомі**

Литва в найкоротші строки провела переговори, коли в 2004 році вступала, тому що пізніше *(порівняно з іншими країнами Центральної та Східної Європи – ред.)* ці переговори почала. Такий самий досвід мала Словаччина.

Тому тут є багато прикладів того, що за умови повної, швидкої мобілізації це питання року-півтора. І це не якісь надмірні очікування, це абсолютно реальна історія. Але для цього справді ми маємо консолідуватися всередині країни, менше витрачати часу на дебати, що потрібно і не потрібно.

Тому що 99% завдань, які є в межах вступу в ЄС, відомі. Щодо них є розуміння, що це треба зробити. Тому це справді треба просто зробити.

– Ви з парламентом не погоджуєтеся, коли вони говорять про воєнний стан, відповідаючи на зауваження на свою адресу про затримку?

– Дивіться, якщо в парламенті немає світла для того, щоб працювала система «Рада», або немає води, і тому весь секретаріат Верховної Ради відпускають додому, або тривога триває двадцять годин, то це є фізичною перешкодою для ухвалення рішень.

Є багато речей, які сприймаються чутливіше через те, що п'ятий рік війни. Суспільство втомлене.

І, справді, можливостей для якихось сміливіших рішень не так багато.

Але ми все одно в загальній меті маємо це зробити. І, власне, про це й дебати всередині парламенту.

Гадаю, що зрештою буде дуже чітке усвідомлення того, що жодне з рішень, яким би воно не видавалося болючим, не варте того, щоб відкладати вступ у Європейський Союз, ту допомогу, яку надає Європейський Союз. Тому що це рятує наше суспільство, несе благополуччя, заможність і мир у майбутньому.

Тому тут ніяких сумнівів бути не може, що всі вимоги для вступу в ЄС будуть виконані.



ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Єврокомісія: консультації в Брюсселі стосувалися сценаріїв повоєнного розвитку України



ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Ченцов: завершити переговори про вступ до ЄС до кінця 2028 року амбітно, але реально



ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Похвала й критика: Єврокомісія оцінила прогрес України в реформах і відреагувала на її «амбіції»



Зоряна Степаненко

Міжнародна оглядачка, кореспондентка Радіо Свобода та створеної Радіо Свобода мережі «Настоящее время» у Брюсселі. Теми: політика, міжнародні відносини, безпека, оборона

Україна | Світ | Політика | Економіка

© Радіо Свобода, 2026 | Усі права застережено.